

Rettens kendelse af 25. marts 2022 — Alcogroup og Alcodis mod Kommissionen**(Sag T-691/21) ⁽¹⁾*****(Annullationssøgsmål – konkurrence – forligsprocedure – skrivelse fra Kommissionen, der opfordrer en virksomhed til at tilkendegive sin interesse i genoptagelsen af en forligsprocedure – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål – forberedende retsakt – afvisning)***

(2022/C 222/50)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* Alcogroup (Bruxelles, Belgien) og Alcodis (Bruxelles) (ved advokaterne P. de Bandt, C. Binet og M. Nuytten)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved P. Berghe, T. Baumé og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Ved deres søgsmål støttet på artikel 263 TEUF, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 27. oktober 2021, har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens skrivelse af 17. september 2021, hvorved Kommissionen opfordrede sagsøgerne til inden for en frist på to uger at tilkendegive deres eventuelle interesse i at genoptage en forligsprocedure som omhandlet i artikel 10a i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til [artikel 101 TEUF og 102 TEUF] (EUT 2004, L 123, s. 18), som ændret, vedrørende en mulig tilsidesættelse af artikel 101 TEUF, som sagsøgerne begik sammen med andre virksomheder.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Alcogroup og Alcodis tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 513 af 20.12.2021.

Sag anlagt den 2. marts 2022 — Grodno Azot og Khimvolokno Plant mod Rådet**(Sag T-117/22)**

(2022/C 222/51)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøgere:* Grodno Azot AAT (Grodno, Belarus) og Khimvolokno Plant (Grodno) (ved advokaterne N. Tuominen og L. Engelen)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgernes påstande**

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2021/2125 af 2. december 2021 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP ⁽¹⁾ om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Hviderusland og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/2124 af 2. december 2021 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 ⁽²⁾ om restriktive foranstaltninger over for Belarus (herefter »de anfægtede foranstaltninger«) annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at opføre sagsøgerne i bilagene til de anfægtede foranstaltninger. Navnlig har sagsøgerne anført, at der i de anfægtede foranstaltninger er angivet løse, faktuelte forkerte og uunderbyggede grunde til udpegningen af dem. Desuden viser den mangelfulde begrundelse ikke en tilstrækkeligt væsentlig forbindelse til foranstaltningernes rækkevidde.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at de anfægtede foranstaltninger ikke opfylder det bevisbyrdekrav, der gælder for vedtagelse af individuelle sanktioner. Ved at forsøge at anvende individuelle foranstaltninger til at nå målet om at begrænse en udenlandsk statsejet virksomheds erhvervsmæssige aktivitet og fortjeneste anvendte Rådet en ulovlig type foranstaltning.

⁽¹⁾ EUT L 430 I, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 430 I, s. 1.

Sag anlagt den 30. marts 2022 — Seifert mod Rådet

(Sag T-166/22)

(2022/C 222/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Evgenia Seifert (München, Tyskland) (ved advokat T. Seifert)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, nr. 9), i Rådets forordning (EU) 2022/328 af 25. februar 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er af den opfattelse, at artikel 1, nr. 9), i Rådets forordning (EU) 2022/328 af 25. februar 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine ⁽¹⁾, forskelsbehandler hende på grund af hendes oprindelse som russisk statsborger og dermed udgør en tilsidesættelse af artikel 14 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, sammenholdt med hendes rettigheder i henhold til artikel 8, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Rådet kan derfor ikke påberåbe sig en faretilstand som omhandlet i denne konventions artikel 15, stk. 1, og en fravigelse som omhandlet i konventionens artikel 15, stk. 3.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 49, s. 1.